

περὶ μονοετοῦς θητείας κυβερνητικὸν νομοσχέδιον, δόπερ εἰ-
χε τὴν καλωσύνην νὰ πολεμήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ
τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

ΚΑΤΑ ΚΡΗΜΡΩΝ

'Εδώ καὶ ἔκει ὑπόνομοι, χαντάκια καὶ κοτρόνες,
λοφίσκοι ἀπὸ χώματα καὶ πέτραις μυτεραῖς,
γεφύρια, λίμνες, ποταμοὶ, ἀπέραντοι κοπρώνες,
λάκκοι μὲν ἀσθέστη, σίδερα, καὶ τρύπες φοβεραῖς.
Καὶ μές σὲ τοῦτα τὰ καλὰ κολάσσεως σκοτάδι
καὶ χάρος ἀτελείωτο καὶ ἐρήμωσις τὸ βραδί.

Παντοῦ ἐκλείσθη καὶ ὁ μικόδις καὶ ὁ μεγάλος δρόμος,
δὲν ἔχεις τόπο νὰ σταθῆς καὶ τόπο νὰ περάσῃς,
'στοὺς λακκούς γύρω τριγυρνῷ ἡ φρίκη καὶ ὁ τρόμος,
καὶ πᾶς μὲ βόλτες σπῆτι σου καὶ ἀνεβοκατεβάσεις.
Σταυροκοπιζέσαι, πίσω σου χυτάζεις καὶ μπροστά σου,
καὶ βοηθὸν τούς "Ψυστούς ζητεῖς στὰ βήματά σου.

'Ανοίξατε τὰ μάτια σας, τῶν Ἀθηνῶν δικιάται,
σὰν Διογένεις ἔχετε 'στὸ χέρι σας φάναρι,
καὶ μετὰ φόβου, πίστεως καὶ προσευχῆς περνάτε,
ἄν θέτε νὰ μὴ σπάσετε κανένα σας ποδάρι.
Μὴν τρέχετε ἀξένοιαστοι ἀργὰ ἀργὰ τὸ Βημά,
νὰ μὴν εὐρῆτε ἔξαφνα στὰς ὑπονόμους μυῆμα.

Μὰ δέ, τι καὶ ἀν πάθετε, ἔσεις δὲν χολοσκάτε.
καὶ ἀν κάποτε γκρεμίζεσθε, σὰν ἀκακα παιδιὰ
σηκόνεσθε, σκοπίζεσθε, καὶ ἵστη δουλιγά σας πάτε
μὲ γέλοια, μὲ σφυρίγυκτα καὶ ἀνοικτὴ καρδιά.
Σὲς μακαρίω, εὐτυχεῖς τοῦ στεως δημοσται...
ὦ! πᾶς εἰς ὅλα φαίνεσθε ἀληθινοὶ Ιππόται.

Μὰ τὸ θεὸν, δὲν ἔχετε 'στὴν ἱπποσύνη ταῖτι.
καὶ ἀν σπάσετε τὰ μοῦτρά σας, καὶ αὐτὸ μικρὴ δουλειά...
ἀλλοὶ κανεῖς δὲν θέλετε τὸ σπάσιμο νὰ ξέρῃ,
ποτὲ δὲν καταδέχεσθε νὰ βγαλετε μιλίχ.
Καὶ βέβαια ἡ εὐγενής δὲν σκούζει ἱπποσύνη,
ἡ ξυλισθῆ ἡ γκρεμισθῆ ἡ δίχως πόδι μείνη.

Πνεύσατε αὔρας τῶν μαυρῶν καὶ τῶν αὔρητηρίων,
χύσατε νάρκην καὶ ἀρωμα εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
καὶ μ' ὅλον τὸ Ολύμπιον ἔκεινο μεγαλεῖν
Θάμβωσε, σκόνη κλασική, τοῦ Φοίβου τὰς ἀκτίνας.
'Ανοίξατε, ὑπόνομοι καὶ λάκκοι καὶ κοπρῶνες,
καὶ ἔως στᾶστρα φύξατε χωμάτων προμαχῶνες.

Σπάσετε, μύταις, κεφαλαῖς, ποδάρια, χέρια, πλάτες,
πατήσετέ μας, ἀμαζες, δαγκάσετε μάς σκύλοι,
στηθῆτε ὁδοφράγματα στοῦ Ἀστεως τῆς στράτες,
καὶ ὅλοι πέσετε τοῦ Γκάζοις οἱ φωτοδόται στύλοι.

"Ω! νὰ κακιός γά τὴν κανεὶς ἐκ τῶν νομιμοφέρονων
πῶς φέρεταις κατὰ κρητικῶν τὸ ἔθνος καὶ κο-

[τρόνων! ?]

SOURIS.

ΑΝΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ

[ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΚ ΣΥΡΑΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Χθὲς τὸ Ῥωσικὸν μᾶς ἐκόμισεν ἐξ Ἀλεξανδρείας περὶ τοὺς 1600, σήμερον δὲ ἡ Ἐλπὶς ἐτέρους 1500, σὺν ἐλπίδος.

Διὰ νὰ εἶπω δὲ τὸ ἀκριβές, ἐξ ἀμφοτέρων ἀπεβιβασθησαν ἀνὰ εἰς περιπλέον τῶν ἐπιβίβασθέντων. Δύω μυτέραις σπεύδουσαι νὰ συντελέσουσι τὸ ἔφεντας πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν σφραγέντων, ἐτεκονέντων ἀμφοτέροις τοῖς ἀτμοπλοίοις.

Οίωνδες ἀριστος! Γούρι!

Η Ἐλπὶς ἡτο διὰ Πειραιᾶ. Πλὴν εἰ ἐν αὐτῷ ἀπέλπιδες, ἐπαναστάντες ἐζήτησαν νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Σύρον, καὶ οὕτω ἡ Ἐλπὶς, ἐνδεῦσα εἰς τὴν ἀπελπισίαν, μᾶς τοὺς ἐκουβάλησε, καὶ σεῖς ἐστερήθητε τῆς χαρᾶς τοῦ νὰ σφίγξητε εἰς τὰς ἀγγάλας σας 3,000 ὄμογενες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τινας ἀρρενας τοῦ σχοινιοῦ, καὶ τινας θήλεις τοῦ παλουκοῦ, οἵτινες ἥλθον νὰ ποικίλωσι τὴν μονότονον ζωὴν τῶν διπλῶν Ἀστυνόμων μες Μποκλάκου καὶ Μολοχάδη, ποῦ νὰ μᾶς ζήσουν.

Άλλαξ πῶς νὰ τὸ νομάσωμεν τώρα τοῦτο; Ἐὰν τὴν Κωνσταντινουπόλιτῶν ὄνομάσσαμεν Κάθε δούτῳ χρυσοκαγγάρων, ἀπταίστως τὴν τῶν Ἀλεξανδρίνων δυνάμεων νὰ δινομάσωμεν "Ανοδον, ως ἐν τῆς γεωγραφικῆς τῆς Αἰγαίου θέσεως.

"Η μήπως διαφέρουν;

Όμογενεῖς καὶ ὄμογενεῖς. Ἐὰν οἱ πρῶτοι ως οὗτοι ἀπέδραμον ὅπως φλεβοτομήσασι μόνον τὰ βαλάντια μας, τινὲς τῶν δευτέρων δείκνυνται εὐδιάθετοι νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ὅλοκλήρως τοῦ βάρους των καὶ φλεβοτομήσασι καὶ ἡμᾶς αὐτούς. Ποῦ ἡ διαφορά;

* * *

Τί κατέβαστε νὰ μὴ ἥρχοντο πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν κατατάξεων, ὅπως ὁ κ. Βαρφιαδάκης τοὺς ἐγγράψῃ ἐν αὐτοῖς.

Καὶ διατί τάχα; Μήπως καὶ σεῖς οἱ ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχετε τοὺς Βερουτιανούς σας; Διατί νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς;

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν εὐρίσκομεν οὔτε τρόφιμα, οὔτε ζενοδοχεῖα, οὔτε οἰκίας, μὲ τὸ φιλόν ὄνομα τῶν ὁποίων ἐτιτλοφρήθησαν καὶ τὰ ἀχειρία καὶ αἱ ἔξοχικαι θημονιαὶ τὰς τῶν Συρίων.

Οι ναοὶ καὶ τὰ δημόσια καταστήματα μετεβλήθησαν